

[Freddy Madsen.]

omgang må tage fat på spørgsmålet om det, hun kalder for de korttidsuddannede, og som andre med et dårligt ord kalder for restgruppen. Men vi ved jo, hvad det er, vi taler om. Jeg er enig i, at her bør man tage fat. Men man skal også gøre sig klart, også med den socialundersøgelse, ministeren har henvist til, at det er ikke nok at sige nogle pæne ord om, at nu vil vi have det i gang på det område. Der er nogle forudsætninger, der skal opfyldes også her. Det er naturligvis først og fremmest spørgsmålet om folkeskoleuddannelsen, men det er også – det viser de erfaringer, der også på nuværende tidspunkt er gjort inden for de erhvervsfaglige grunduddannelser, efter at man har fjernet lønnen – i høj grad et økonomisk spørgsmål. Det er et spørgsmål om, at man har fjernet lønnen på det område, hvilket nu gør tingene værre, det er et spørgsmål om, at uddannelsesstøtten er helt ude af takt med tiden og er blevet forringet først igennem den almindelige inflation og nu sidst igennem augustforliget på en sådan måde, at det er overordentlig vanskeligt for disse unge. Vil man ikke løse de ting – og det er der jo desværre ikke ret meget der tyder på – kan man tale nok så meget om at forbedre forholdene for denne restgruppe, vi vil i virkeligheden opleve, at den vil vokse de kommende år.

Steen Folke (VS):

Jeg vil kun nævne et par hovedsynspunkter og vil i øvrigt henvise til hr. Sigsgaards udmærkede tale ved første behandling af det tilsvarende forslag den 14. januar i år.

VS mener, at alle unge skal have mulighed for 12 års uddannelse, at der i den forbindelse skal være tale om gratis uddannelse, og at der skal være økonomiske støttemuligheder, som gør muligheden reel. I den forbindelse hæfter vi os ved forslagens punkt 10, selv om man nok kan have sine tvivl om, hvorvidt det faktisk vil kunne lade sig gøre at sikre, at ingen af økonomiske grunde bliver forhindret i at få en uddannelse i det 10.-12. uddannelsesår. På et så principielt plan kan vi støtte dette beslutningsforslag. Men vi er utilfredse med indholdet i de nuværende skoleuddannelser, og dette beslutningsforslag lægger i alt for høj grad op til en forlængelse af den nuværende skole.

Blandt de ting, vi er modstandere af, vil jeg nævne den stive fagopdeling, som på mange måder ødelægger undervisningen, og eksa-

mens- og karaktersystemet, som i høj grad også bidrager til at ødelægge undervisningen, for slet ikke at tale om det overvejende borgerlige indhold i den undervisning, der gives.

Vi er heller ikke tilhængere af, at erhvervslivet, at arbejdsmarkedets parter, skal bestemme indholdet i uddannelserne. Socialdemokratiets ordfører, hr. Søgaard, var meget glad for den øgede erhvervsindflydelse og nævnte bl. a. EFs nylige vedtagelse. VS gik imod EF-programmet netop ud fra erhvervslivets øgede indflydelse på uddannelserne.

Vi kan selvfølgelig heller ikke støtte den motivering for forslaget, som undervisningsministeren nævner i sin skriftlige fremsættelse, nemlig at det skal lette den påståede overbelastning af de længerevarende videregående uddannelser. Vi mener ikke, den overbelastning er reel. Samfundet kunne bruge flere langvarigt uddannede, og de højere uddannelsesinstitutioner kunne klare at uddanne flere, hvis der var den politiske vilje hertil. Det er der som bekendt ikke, og socialdemokratiet er gået i spidsen for gennemførelse af adgangsbe-grænsning. Men uanset dette er vi enige i, at reformer for det 10.-12. uddannelsesår er stærkt påkrævede. Vi så gerne forsøg med en omlægning af disse uddannelser, som gik langt videre end det, der er lagt op til i dette forslag.

Eva Rothenborg (FP):

Når jeg tager ordet her uden for ordførernes række, er det, fordi der lige er et par små ting, som jeg synes at vi også bør gøre opmærksom på her i forbindelse med debatten om forslaget til folketingsbeslutning. Det er i forbindelse med undervisningsministerens henvisning til, hvad der på nordisk plan er gjort i samme retning. Jeg tror i og for sig, at det ville være overordentlig sundt for os at rette blikket imod, hvad der er sket i de nordiske lande, og måske særlig imod forbilledet Sverige, hvor både skolesystemet og undervisningssystemet nu efterhånden er blevet så ændret, så lemlæstet, kan man også sige, at der efterhånden hverken findes det ene eller det andet med begyndelsen af næste akademiske år. Fra alle pædagogiske hold i Sverige har jo også råbene lydt om, i hvilken faretruende grad det kundskabsmæssige niveau er reduceret, og hvor vanskeligt det efterhånden er blevet at få f. eks. en sober videnskabelig forskning i gang på højere niveau.

Desuden foreligger der netop nu et lille